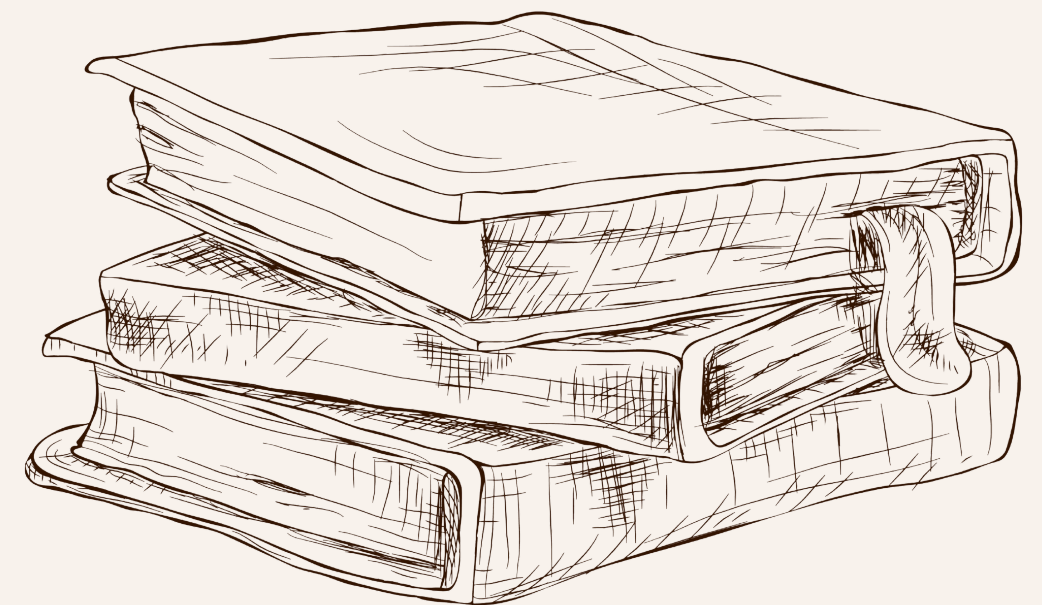
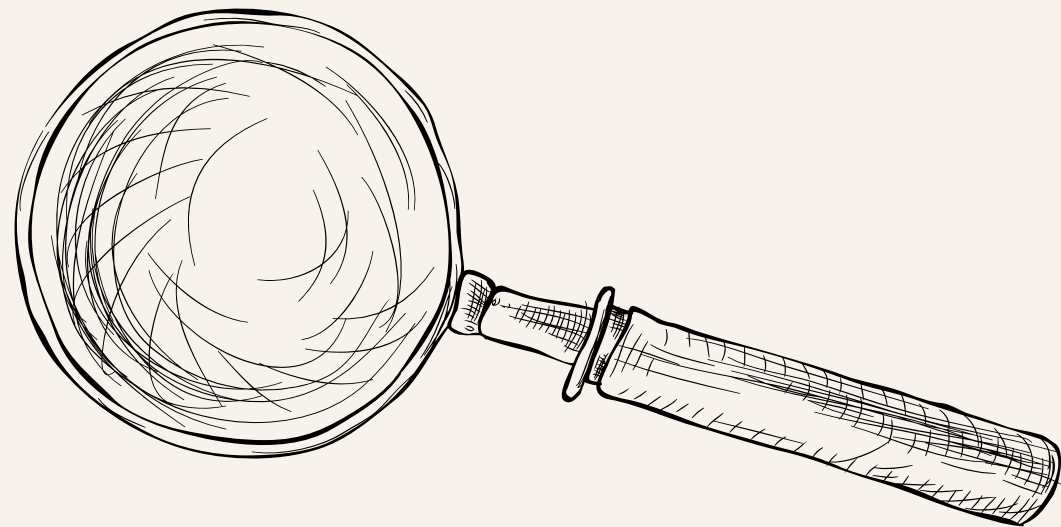

UT3. DIAGNÒSTIC I ANÀLISI DE LA REALITAT

1er de TIS - Curs 24/25

ÍNDEX

- **La investigació social**
- **La recopilació documental**
- **L'enquesta**
- **L'entrevista**
- **Tècniques de grup**
- **L'observació**
- **L'informe d'investigació**

1. La investigació social

La **investigació social** consisteix en l'aplicació de tot un conjunt de tècniques i recursos destinats a l'estudi de la realitat social.

La investigació s'enfoca en general en tres vies:

1. **Anàlisi de les necessitats:** obtenir informació sobre les característiques, demandes, necessitats i interessos de la població, per valorar en quina mesura presenta mancances i com es poden atendre.
2. **Anàlisi del context:** obtenir informació sobre el medi físic (localització, accesibilitat, etc.), com del medi humà i social (nivell socioeconòmic, minories, models familiars, cultura, etc.)
3. **Anàlisi de recursos:** cal avaluar de quins recursos es disposa i quins poden fer falta per atendre les necessitats detectades.

1. La investigació social

Tota investigació, perquè els resultats obtinguts siguin vàlids ha d'estar fonamentada en el *mètode científic*.

El **mètode científic** es basa en un procediment que concreta una sèrie de fases que s'han de seguir sistemàticament per obtenir una informació vàlida.

L'aplicació del mètode científic permet que la informació recollida i les conclusions obtingudes a partir d'aquesta informació siguin tan objectives i fiables com sigui possible.

Requereix:

- Selecció de fonts d'informació
- Aplicació de tècniques d'investigació

1. La investigació social

El **mètode cinetífic** es basa en un procediment que concreta una sèrie de fases que s'han de seguir sistemàticament per obtenir una informació vàlida.

1. **Fase d'identificació i observació.** S'identifiquen les problemàtiques i mitjançant l'observació se selecciona l'enfocament de la investigació.
2. **Fase de formulació d'hipòtesis.** És el moment de generar hipòtesis, enteses com les respostes potencials o possibles a la qüestió plantejada.
3. **Fase d'experimentació.** Les hipòtesis formulades en la fase anterior es comproven i es verifiquen, o al contrari.
4. **Fase d'anàlisi de dades i conclusions.** Es recullen totes les dades, s'analitzen i s'extreuen conclusions a partir dels resultats obtinguts.

1. La investigació social

La metodologia científica exigeix que la informació obtinguda sigui de qualitat i objectiva, i per això les persones que duguin a terme l'observació hauran de vetllar per garantir que la informació obtinguda sigui *fiable* i *vàlida*.

FIABILITAT. Significa que els resultats que una persona obté amb una tècnica determinada han de ser semblants als que obtindria una altra persona que estudiés la mateixa situació.

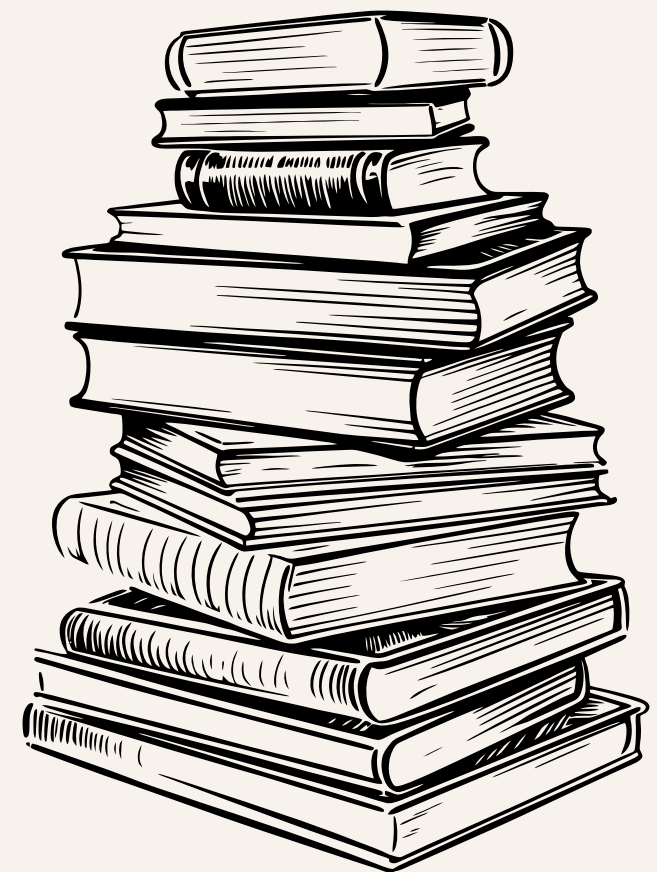
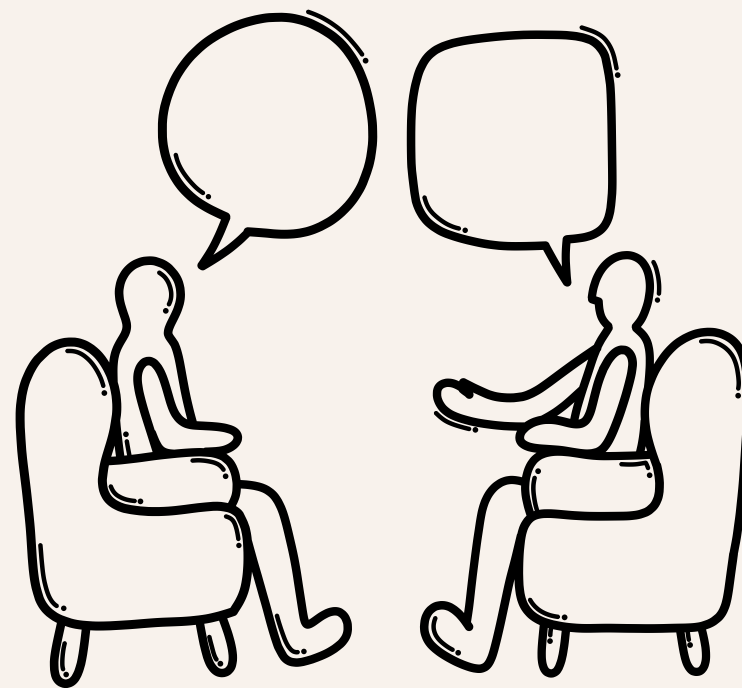
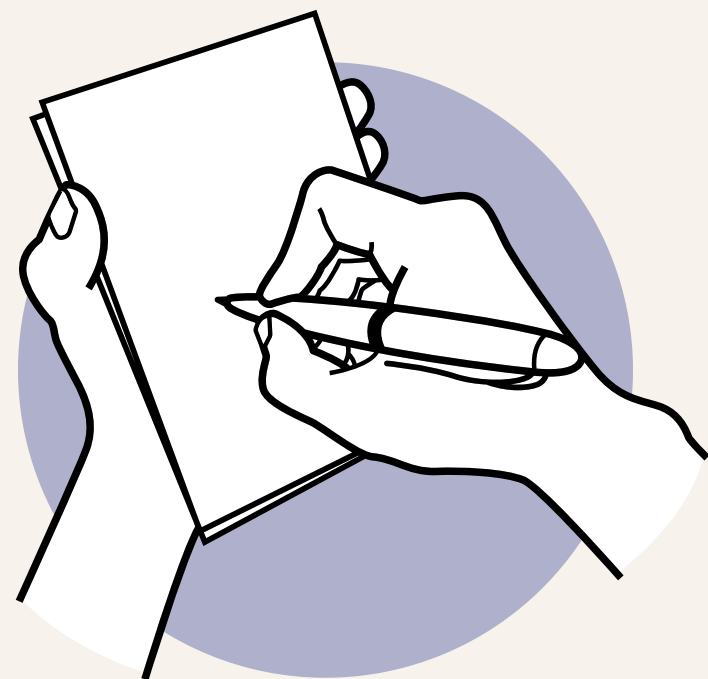
VALIDESA. Fa referència al fet que les dades o informació obtingudes s'ajusten a la realitat.

1. La investigació social

LES FONTS D'INFORMACIÓ

Són els recursos d'allà on s'extreu la informació. Aquestes fonts poden ser diverses: llibres, revistes, articles, base de dades, entrevistes, històries de vida, etc.

Es poden classificar en **fonts d'informació primàries i secundàries**.

1. La investigació social

Les fonts d'informació **SECUNDÀRIES**. Són informacions que ja esta elaborades i que es poden consultar.

Normalment es comença la investigació indagant en aquestes fonts, perquè són les més fàcils d'obtenir. Segons qui les hagi elaborat, diferenciarem entre:

- **Fonts internes:** creades per l'organització mateixa, com a investigacions o projectes anteriors, informes realitzats, estudis, etc. Són les més accessibles, ja que solen estar a disposició del personal de l'empresa o institució.
- **Fonts externes:** elaborades fora de l'organització: publicacions, bibliografia, estadístiques, informes socials, etc. Les tecnologies de la informació i la comunicació, especialment Internet, han facilitat moltíssim l'accés a aquestes fonts d'una manera ràpida i còmoda.

1. La investigació social

Les fonts d'informació **SECUNDÀRIES**

Per abordar l'estudi de les fonts secundàries, tant internes com externes, es fa servir la tècnica de la *recopilació documental*.

1. La investigació social

Les fonts d'informació **PRIMÀRIES**. Són informacions noves, generades per a la investigació del projecte que s'està duent a terme.

Les tècniques per obtenir informació de les fonts primàries són mètodes *observacionals* o *interrogatius*.

Mètodes interrogatius: es basen en la dinàmica de pregunta-resposta o conversa. Si observem en el tipus d'informació que recullen, diferenciem entre tècniques quantitatives i qualitatives.

- Tècniques quantitatives: aborden la realitat des d'un punt de vista estadístic o matemàtic. Per exemple l'enquesta.
- Tècniques qualitatives: valoren la subjectivitat, no cerquen la generalització. Exemples: entrevistes, històries de vida...

1. La investigació social

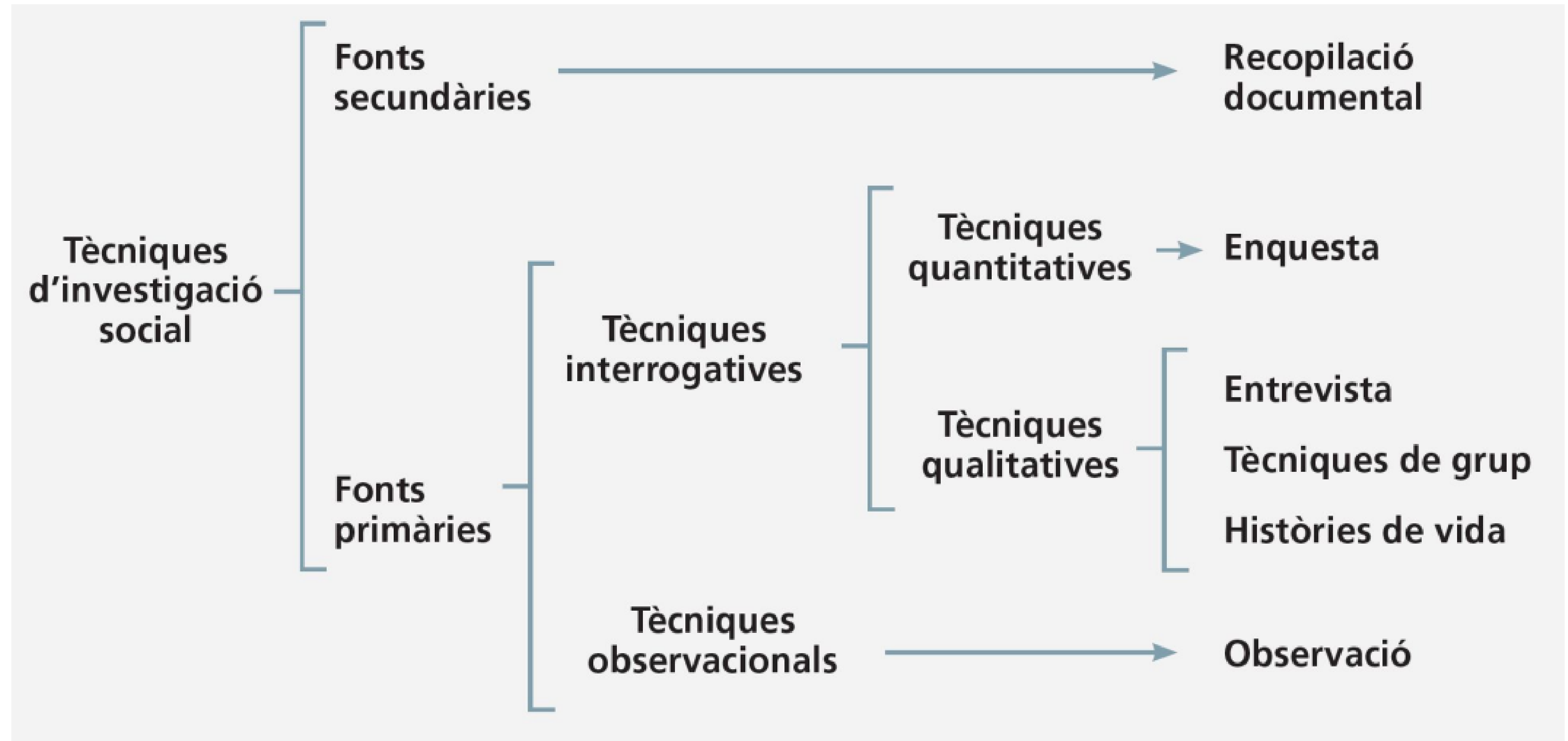
Les fonts d'informació **PRIMÀRIES**

Mètodes observacionals: mètodes científics mitjançant els quals s'examinen, es registren i s'analitzen comportaments, situacions... a través de l'observació. Sol aportar informació qualitativa.

En la investigació social, l'ús de tècniques quantitatives i qualitatives no és excloent, sinó complementari.

Fonts i tècniques en investigació social

2. La recopilació documental

La **recopilació documental** consisteix en obtenir informació sobre diferents fets, situacions o realitats que ja estan recollits en algun tipus de document, és a dir, que es poden trobar en fonts secundàries.

Tipus:

- Documents escrits: bibliografies, articles...
- Documents estadístics o numèrics: estadístiques
- Documents audiovisuals: reportatges, videos...
- Documents objecte: restes arqueològiques, creacions artístiques, materials diversos...

2. La recopilació documental

FASES EN LA RECOPILOCIÓN DOCUMENTAL

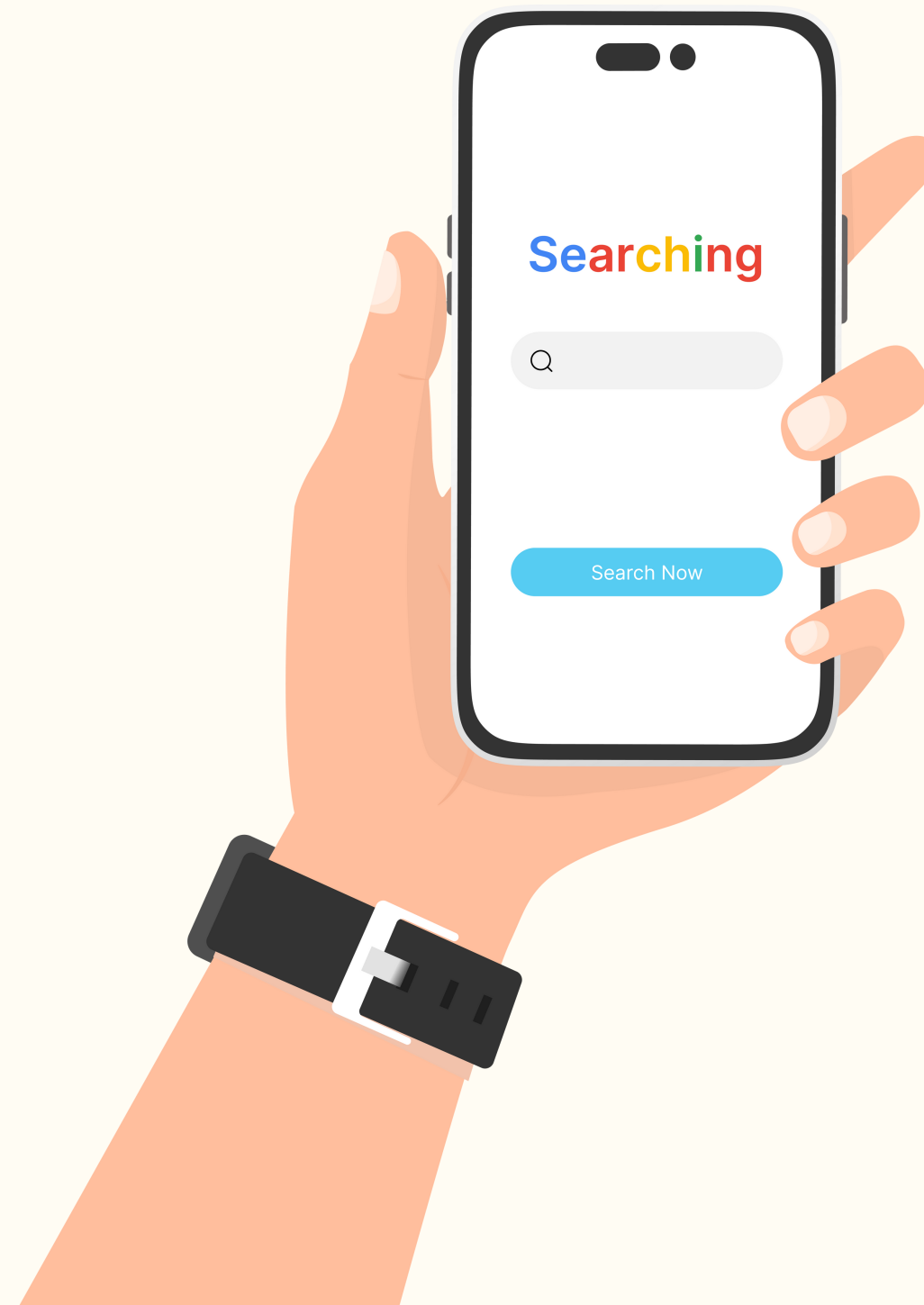
Una vegada tinguem definit l'objecte d'estudi, s'haurà de localitzar les fonts de dades que hi ha sobre aquest tema i posteriorment, analitzar la documentació.

- **Localització de la informació.** És fonamental localitzar els documents relacionats amb l'objecte d'estudi i seleccionar els que interessin més. Els avenços tecnològics, especialment Internet, han facilitat la manera de localitzar moltes fonts de dades.
- **Anàlisi de la documentació.** Una vegada seleccionats els documents, s'ha de llegir tot el material i extreure'n la informació rellevant.

2. La recopilació documental

Localització de la informació:

- Google academy
- Scopus
- Pubmed

3. L'enquesta

L'enquesta és una tècnica de recollida d'informació per mitjà d'un qüestionari, sobre un grup d'individus.

L'enquesta es fa servir per obtenir informació sobre un col·lectiu o grup seleccionant-ne prèviament un nombre reduït, però representatiu, d'individus (mostra). Els resultats obtinguts en la mostra es poden extrapolar al conjunt de tota la població que és l'objecte d'estudi.

3. L'enquesta

L'instrument que s'empra per administrar una enquesta és el **qüestionari**.

El **qüestionari** és un document format per una llista de preguntes estructurades, amb unes categories de resposta limitades, que s'ha d'administrar amb la màxima neutralitat possible.

La realització d'una enquesta és un procés complex que es pot sistematitzar en quatre fases:

1. L'elaboració del qüestionari
2. La determinació de la mostra
3. L'administració del qüestionari
4. L'anàlisi i interpretació dels resultats

3. L'enquesta

1. ELABORACIÓ DEL QÜESTIONARI

Les preguntes d'una enquesta han d'estar formulades amb un llenguatge clar, comprensible i precís, que no ofereixi cap possibilitat de confusió en les respostes.

En la redacció de les preguntes, tindrem en compte el *tipus de resposta que permetin* i la *funció* que compleixen dins el qüestionari.

3. L'enquesta

1.ELABORACIÓ DEL QÜESTIONARI. Tipus de resposta que permeten.

- **Preguntes obertes.** La persona respon amb les seves pròpies paraules, sense limitacions o restriccions que suposa haver de triar entre categories de resposta predeterminades. La seva dificultat consisteix en el fet que són més difícils de registrar. Per exemple: Quina activitat extraescolar t'agradaria fer?
- **Preguntes tancades.** Són aquelles en les quals s'ha de triar entre un nombre limitat de categories. Poden ser de resposta dicotòmica o d'elecció múltiple.

Avantatges i inconvenients de l'ús de les preguntes obertes i tancades en un qüestionari⁽²⁾

	Oberta	Tancada
Avantatges	– Proporciona una informació més àmplia i exacta, expressada en els termes propis de la persona enquestada. – És fàcil de formular. – Necessita menys espai en el qüestionari.	– És fàcil de respondre i de codificar. – Redueix l'ambigüitat de les respostes. – Afavoreix que es puguin comparar les respostes. – Requereix menys esforç per part de la persona enquestada.
Inconvenients	– La codificació és més complexa. – Està més exposada a errors en el registre i codificació de les respostes. – Respondre la pregunta exigeix més temps i esforç per part de la persona enquestada (i de l'investigador o la investigadora).	– Redactar la pregunta exigeix més esforç i més coneixement del tema per part de l'investigador o la investigadora. – Limita les respostes a opcions (o categories) acotades prèviament. – Les respostes poden tenir diverses interpretacions pels enquestats i les enquestades.

3. L'enquesta

1. ELABORACIÓ DEL QÜESTIONARI. Preguntes segons la funció que compleixen

- **D'introducció.** Tenen com a objectiu crear un clima de confiança i interès en la persona enquestada. Se situen al principi del qüestionari.
- **De canvi de tema.** Serveixen de pont entre els temes; d'aquesta manera eviten canvis bruscos.
- **Preguntes de control.** Dissenyades per verificar la validesa. Es tracta de fer la mateixa pregunta plantejada de manera diferent per assegurar-se que la resposta és la mateixa.
- **Preguntes de distensió.** Preguntes col·locades estratègicament entre preguntes complexes o compromeses, que són fàcils i agradables de respondre per relaxar la tensió, però no tenen cap valor informatiu.
- **Preguntes en bateria.** Conjunt de preguntes sobre una mateixa qüestió que es complementen i enfoquen diversos aspectes sobre un mateix tema. De vegades es plantegen en forma d'embut -d'allò més general a allò més concret-.

3. L'enquesta

1. ELABORACIÓ DEL QÜESTIONARI. Tipus de resposta que permeten.

Les preguntes de resposta tancada, a més d'una formulació elaborada de l'enunciat, han d'oferir opcions precises de resposta.

Les escales de resposta més usuals són les següents:

- Escales d'estimació
- Escales d'apreciació
- Escales de distància social
- Escales de diferencial semàntic

3. L'enquesta

1.ELABORACIÓ DEL QÜESTIONARI. Tipus de resposta que permeten.

- **Escales d'estimació.** Consisteixen a sol·licitar a la persona enquestada que ordeni individus, situacions o coses respecte a una característica.

Ordeneu les característiques següents, segons com considereu que és el servei d'atenció a les persones de la vostra localitat

a) Eficaç	(.....)
b) Controvertit	(.....)
c) Humà	(.....)
d) Inoperatiu	(.....)
e) Ordenat	(.....)
f) Flexible	(.....)

3. L'enquesta

1.ELABORACIÓ DEL QÜESTIONARI. Tipus de resposta que permeten.

- **Escales d'apreciació.** Permeten estructurar l'opinió de manera graduada.

Com considereu el servei que heu rebut?

- a) Molt adequat
- b) Adequat
- c) Ni adequat ni inadequat
- d) Poc adequat
- e) Molt inadequat

3. L'enquesta

1.ELABORACIÓ DEL QÜESTIONARI. Tipus de resposta que permeten.

- **Escales de distància social.** Permeten conèixer les relacions entre grups per mitjà d'una sèrie de preguntes indirectes orientades a determinar la distància de la persona enquestada cap a una minoria, nacionalitat, ideologia, orientació sexual, etc.

1. Acceptaria que persones del país d'origen entressin només com a turistes en aquest país?
2. Acceptaria que visquessin en aquest país?
3. Els acceptaria com a companys o companyes de feina?
4. Els acceptaria com a veïns al seu carrer?
5. Seria amic o amiga de persones d'aquesta cultura?
6. Acceptaria que entressin a la seva família casant-se amb un familiar seu?

3. L'enquesta

1.ELABORACIÓ DEL QÜESTIONARI. Tipus de resposta que permeten.

- **Escales de diferencial semàntic.** Mesuren la significació que tenen algunes situacions, fets, objectes o persones per a la persona enquestada

El meu lloc de treball és (marca amb un cercle la posició que consideris):

Gratificant	6 - 5 - 4 - 3 - 2 - 1	Desolador
Agradable	6 - 5 - 4 - 3 - 2 - 1	Desagradable
Divers	6 - 5 - 4 - 3 - 2 - 1	Monòton
Acollidor	6 - 5 - 4 - 3 - 2 - 1	Fred
Segur	6 - 5 - 4 - 3 - 2 - 1	Perillós

3. L'enquesta

2. LA DETERMINACIÓ DE LA MOSTRA

- **Determinar la grandària de la mostra:** es fa mitjançant una sèrie de càlculs matematicoestadístics complexos, que garanteixen la representivitat del conjunt de la població.
- **Decidir el procediment mostral:** establir els criteris que es seguiran per seleccionar les persones que formaran part de la mostra.

3. L'enquesta

3. ADMINISTRACIÓ DEL QÜESTIONARI

- **Enquestes presencials.** La persona enquestadora llegeix les preguntes i registra les respostes, procurant fer-ho amb la màxima neutralitat possible.
- **Enquestes digitals**

3. L'enquesta

4. TRACTAMENT I INTERPRETACIÓ DE LES DADES

- **Tabular dades.** Consisteix en traslladar tota la informació dels qüestionaris a una taula (files i columnes). Amb la tabulació tota la informació es transforma en una matriu de dades susceptible a ser analitzada informàticament. La tabulació es fa amb un programa informàtic.
- **Comprovar consistència.** Els qüestionaris s'han de revisar per garantir la validesa i la fiabilitat, i descartar els que presentin problemes de consistència (una persona que ha mentit o s'ha inventat les respostes).
- **Anàlisi de dades.**

4. L'entrevista

L'entrevista és una tècnica de recollida d'informació a partir de l'intercanvi verbal entre dues o més persones.

La recollida d'informació es pot fer de forma escrita, en àudio o també en vídeo. La interacció pregunta-resposta permetrà accedir al coneixement d'alguns aspectes de la realitat que pertanyen a l'àmbit privat de la persona (pensaments, sentiments, creences, intencions...).

4. L'entrevista

Tota entrevista requereix un cert grau d'estructuració, però pot adoptar diferents formes: des d'una conversa lliure mínimament guiada (entrevista no estructurada) fins una interrogació pautada amb preguntes preestablertes (entrevista estructurada).

4. L'entrevista

ENTREVISTES ESTRUCTURADES

L'entrevista estructurada se sol desenvolupar mitjançant unes preguntes preparades prèviament.

ENTREVISTES NO ESTRUCTURADES

Són totalment obertes i flexibles. La persona entrevistadora condueix el curs de l'entrevista cap al terreny que li convé, procurant obtenir informació qualitativament valuosa. Tot i així s'ha de basar en un guió en el qual cal anotar les informacions clau que es vol obtenir, per evitar que el curs de l'entrevista es dirigeixi cap a altres temes.

4. L'entrevista

FASES DE L'ENTREVISTA:

1. PREPARACIÓ

2. EXECUCIÓ

3. TANCAMENT

4. L'entrevista

1. PREPARACIÓ. Inclou la *preparació organitzativa* i la *preparació de contingut*.

Preparació organitzativa. Són totes les accions que es duen a terme abans de començar l'entrevista.

- Planificació de data i lloc
- Explicar a la persona que es vol entrevistar la intenció i els objectius de l'entrevista i com es durà a terme.

Preparació contingut. Elaborar el guió i les preguntes.

4. L'entrevista

2. EXECUCIÓ.

- **Ambient de l'entrevista.** Ha de ser agradable, privat, l'entrevistador ha de causar bona impressió (persona educada, simpàtica...) i ha d'informar de la finalitat i la confidencialitat.
- **Rapport.** És el procés de relació que s'estableix al començament amb les persones entrevistades per aconseguir un clima de confiança. L'empatia és fonamental.
- **Conducció de l'entrevista.** Reconduir l'entrevista quan es surt del guió.
- Formulació de les preguntes.
- Anotació de les respostes.

4. L'entrevista

3. TANCAMENT. Hi ha tres raons que indiquen que una entrevista ha finalitzat.

- S'acaba el temps.
- S'ha obtingut tota la informació.
- No es pot aconseguir més informació rellevant.

ACT01. Entrevista

Imagineu-vos que heu de distribuir tasques per a persones voluntàries que col.laboraran en un centre social de la vostra localitat on són ateses dones víctimes de violència de gènere. El centre té dos àmbits ben diferenciats:

- Suport psicològic.
- Informació sobre pisos d'acollida i ajudes econòmiques.

En parelles, elaboreu un qüestionari breu (8-10 preguntes) per dirigir cada persona a l'àmbit més adequat a les seves preferències. **DATA LÍMIT D'ENTREGA 30 DE GENER!**

5. Les tècniques de grup

Les **tècniques de grup** són una modalitat d'entrevista col·lectiva destinades a generar informació a partir de la conversa i la discussió entre diverses persones, coordinades o dirigides per una altra persona que actua com a entrevistadora o moderadora.

Tipus de tècniques de grup:

- Grups de discussió
- Grups focalitzats
- Tècnica Delphi

5. Les tècniques de grup

GRUPS DE DISCUSSIÓ. Consisteixen en una entrevista a un grup d'entre 6-10 persones perquè discuteixin sobre el tema objecte d'estudi.

Important: les persones no s'han de conèixer entre elles, però han de tenir algunes característiques homogènies (viure en entorns semblants, tenir problemàtiques comunes, presentar necessitats similars, etc.).

Durant 1h, entaularan un diàleg i intercanviaran idees entre elles sobre temes relacionats amb l'objecte d'estudi. La persona que moderi tindrà una funció de conducció i facilitació. Una vegada acabi la discussió, la persona moderadora farà l'anàlisi dels temes tractats.

5. Les tècniques de grup

GRUPS FOCALITZATS. És un tipus d'entrevista en el qual un grup de persones responen unes preguntes centrades directament sobre un tema i discuteixen sobre aquestes preguntes.

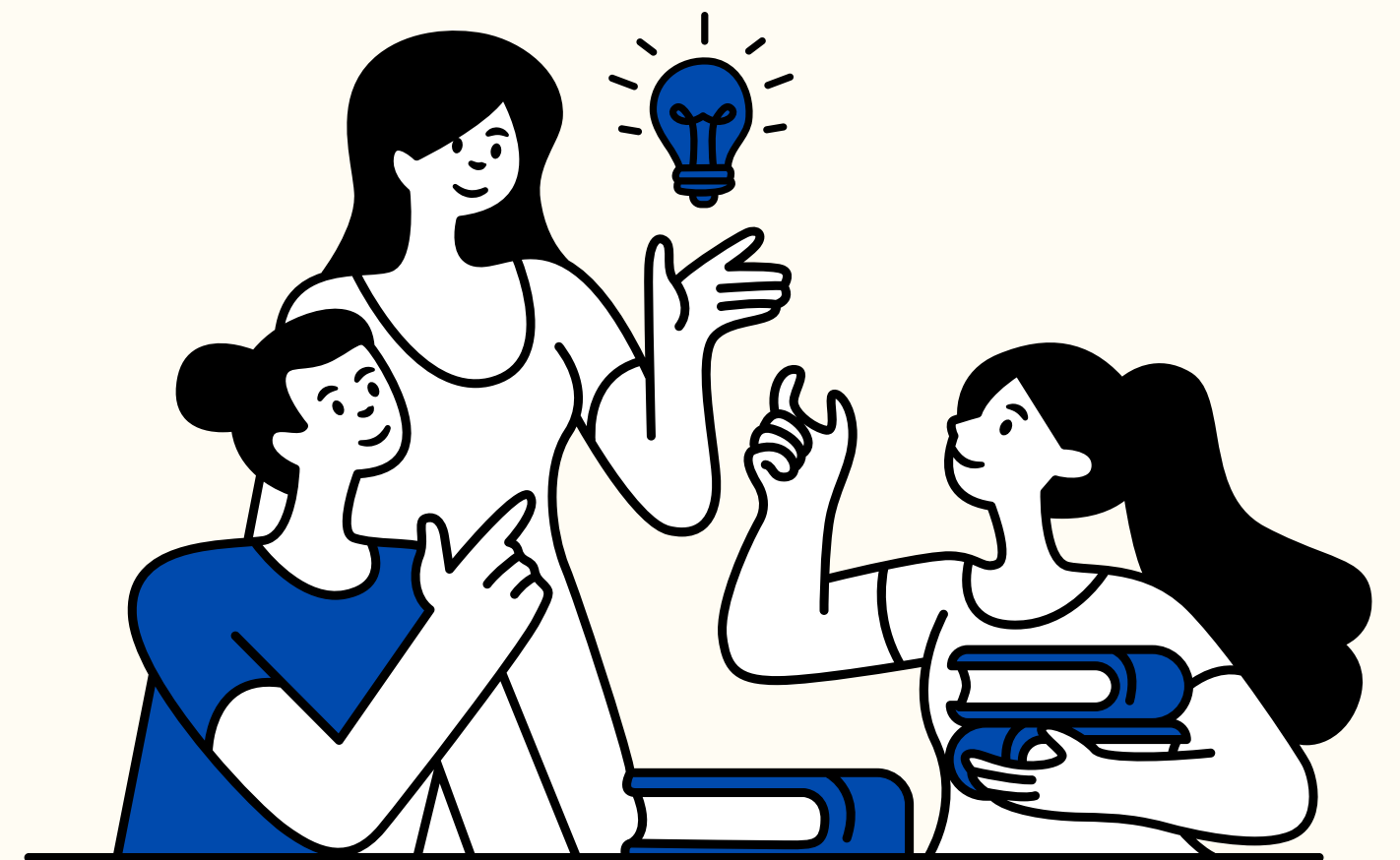
És molt similar al grup de discussió, però en aquest cas està més centrat en el tema objecte d'estudi. És una tècnica més estructurada, en el sentit que les preguntes són més específiques.

5. Les tècniques de grup

TÈCNICA DELPHI. Consisteix a seleccionar una sèrie de persones expertes en una matèria i sol·licitar-los la seva opinió i valoració sobre alguns temes, a partir de la seva experiència, de manera anònima i en diferents tandes per arribar a un consens.

Aquesta tècnica es fa servir per tractar problemes complexos o situacions de les quals es té una informació escassa.

6. Les històries de vida

Les **històries de vida** són narracions biogràfiques d'una persona, que relata la seva pròpia vida tal com la recorda o com l'ha viscut.

6. Les històries de vida

CARACTERÍSTIQUES:

- És un **relat autobiogràfic i subjectiu**. La persona investigada explica la seva història de vida des de la seva perspectiva. La descripció dels esdeveniments, experiències i sentiments es narra des de la seva òptica, tal com aquella persona els ha viscut o els ha sentit. I és precisament aquesta subjectivitat el que ens interessa.
- És un relat obtingut per **mediació de la persona investigadora**. La persona va explicant la seva història en resposta a preguntes que li va formulant la persona entrevistadora. És molt important la sensibilitat d'aquest professional per induir a respostes extenses i sinceres. Ha d'haver creat una atmosfera de confiança favorable a la comunicació.

6. Les històries de vida

CARACTERÍSTIQUES:

- Es duu a terme mitjançant **entrevistes successives**. La tècnica d'històries de vida se sol desenvolupar en una sèrie de sessions, ja que el volum d'informació que falta per establir conclusions és molt alt. El nombre de sessions dependrà de cada persona i dels objectius de la investigació. Quan s'arribi a un punt de saturació, és a dir, quan la informació sigui repetitiva i no aportï dades significatives, el procés s'haurà de donar per acabat.

7. L'observació

L'observació és una tècnica de recopilació de dades i de captació de la realitat sociocultural d'una comunitat o d'un grup social determinat.

Les raons per les quals es fa servir aquest recurs dins les ciències socials són diverses:

- Permet registrar sistemàticament les activitats i la vida quotidiana de les persones.
- Possibilita captar els processos grupals i els esdeveniments en el moment en què es produeixen i en el seu context natural.

7. L'observació

Tipus d'observació:

- Segons el grau de sistematització
- Segons el nombre d'observadors
- Segons el grau de participació
- Segons el lloc on es duu a terme

7. L'observació

Tipus d'observació

Segons el grau de sistematització:

- **Observació estructurada.** S'estableix anticipadament i amb precisió els objectius de la investigació (què observarem, de quina manera, on es durà a terme...).
- **Observació no estructurada.** Recollida dels fets observats en la realitat immediata. És útil per plantejar problemes i suggerir hipòtesis.

7. L'observació

Tipus d'observació

Segons el nombre d'observadors:

- **Observació individual.** La duu a terme una sola persona. Presenta l'inconvenient que pot ser molt subjectiva.
- **Observació col.lectiva.** Més d'una persona observadora.
 - Totes observen lo mateix i per tant es corregeixen les distorsions produïdes per la subjectivitat.
 - Tots observen aspectes diferents.

7. L'observació

Tipus d'observació

Segons el grau de participació:

- **Observació participant.** La persona que observa participa de manera directa de la mateixa situació observada.
- **Observació no participant.** La persona que observa no intervé en la situació observada, sinó que es limita a obtenir la informació que contempla des de fora. Ha de procurar que la seva introducció en l'objecte d'estudi no modifiqui el fenomen que cal observar ni el seu curs natural.

7. L'observació

Tipus d'observació

Segons el lloc on es desenvolupa:

- **Observació de la vida real.** S'observen els fets en l'entorn natural tal i com es produeixen. Per exemple el comportament dels infants al pati.
- **Observació experimental o de laboratori.** Es prepara l'entorn per facilitar l'observació del fet que es vulgui estudiar. Per exemple un *role playing* permet observar conductes simulades davant un problema o situació.

7. L'observació

El registre de l'observació. Les dades que s'obtenen durant l'observació s'anoten en els anomenats registres.

Hi ha diferents tipus de registres i se n'escollirà un o un altre segons la situació observada i d'acord amb l'objecte d'investigació.

- **Registres categorials:** responen a categories predeterminades per recollir fenòmens observats, en un període concret a mesura que es produeixen

Llista de comprovació

Observació: conducta en l'activitat de cineclub	Sí	No
– Participa amb entusiasme en l'activitat?		
– Hi aporta idees interessants?		
– Escolta les intervencions amb atenció?		
– Manifesta les seves expressions espontàniament?		

Escala d'estimació de grau

Observació: relació amb altres persones de la unitat de convivència	1	2	3	4	5
– El grau de relació que mostra amb la parella és...					
– El grau de relació que manté amb la seva filla és...					
– La qualitat de relació amb el veïnat és...					
...					

7. L'observació

El registre de l'observació.

- **Registres descriptius:** són registres oberts però amb una certa estructuració, ja que prèviament s'estableixen algunes idees sobre els objectius de la investigació.

Exemple d'anecdolari d'observació

Dia: 13-06-05 Festivitat del barri

Hora: 19.00

Lloc: Barri Fortuny, Reus

Assistents: veïns del barri

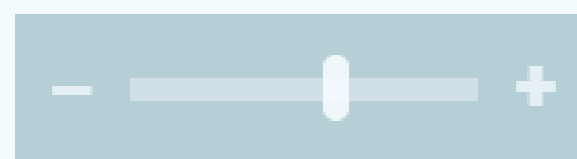
Esdeveniment: festes del barri

/// Valoració de l'assistència:

- En general:
- Per col·lectius:
- Per edats:

/// Relacions que tenen lloc entre els diferents col·lectius ètnics:

- Com són les relacions?
- Es creen grups interètnics de relació? Quins?
- Es produeixen rebuigs entre cultures diferents? I entre gèneres associats a cultures?
- Es produeixen afinitats?
- Valoració de l'acostament que provoquen algunes activitats:
 - El ball:
 - L'activitat de cuina:
 - La xocolatada:

7. L'observació

El registre de l'observació.

- **Registres narratius:** són totalment oberts, atès que no es preestableix cap idea ni estructuració prèvia.

Notes de camp

Dia: 13-06-05 Festivitat del barri

Hora: 19.00

Lloc: Barri Fortuny, Reus

Assistents: veïns del barri

Interaccions socials:

Hi ha una forta afluència de persones grans autòctones, però en canvi gairebé no es veuen joves, i els que hi són pertanyen a col·lectius d'altres països.

Les relacions entre els diferents col·lectius es caracteritzen perquè es diferencien nuclis afins del mateix país. Amb prou feines es relacionen entre ells; s'han produït escasses relacions entre sud-americans i romanesos.

Els assistents de països magrebins són majoritàriament de població masculina. La majoria de les dones que participen dels actes festius són llatines, d'aquí i dels països de l'Est.

Activitats que s'han dut a terme:

L'activitat culinària, en la qual es demanava aportació de plats per part dels veïns, ha estat un èxit i ha facilitat les relacions entre els diferents col·lectius.

8. L'informe d'investigació

L'**informe d'investigació** és el document formal en el qual es recullen de manera organitzada els resultats de la investigació i el diagnòstic social.

Com que la seva finalitat és comunicar resultats, el disseny del document ha de respondre a aquesta funcionalitat, i per això la informació s'ha de presentar de manera estructurada i jerarquitzada i el redactat ha de ser precís, amb les idees clares, fàcil de llegir...

8. L'informe d'investigació

En general s'hi solen distingir tres parts:

- Un primer bloc **d'introducció**. Inclou els apartats de justificació, els objectius, el disseny de la investigació, les tècniques i instruments utilitzats, etc.
- Una segona part amb els **resultats**. Sovint sol incorporar taules, quadres o gràfics per representar la informació.
- Una part de **conclusions**. És preferible que les conclusions estiguin agrupades per temes. A partir de les conclusions s'estableix un diagnòstic de les necessitats de la realitat estudiada i se solen fer algunes **recomanacions** per atendre aquestes necessitats.

ÈTICA

- Respecte als drets humans
- Privadesa i confidencialitat
- Consentiment de les persones participants
- Relacions horitzontals
- Honestedat i sinceritat amb els participants